

Sygn. akt VI Ka 1066/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Hanna Zielińska

Sędziowie: SO Małgorzata Bańkowska

SO Aleksandra Mazurek (spr.)

Protokolant sekr. sądowy Mariusz Pogorzelski

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r.

sprawy A. Z.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W.

z dnia 27 czerwca 2013 r. sygn. akt VIII K 852/12

zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 572 kpk postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza, a kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ł. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek od towarów i usług.

VI Ka 1066/13

UZASADNIENIE

A. Z. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1008/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 25 kwietnia 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 kwietnia 2010 r.;
2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 643/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 maja 2010 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 22 maja 2010 r. – 26 sierpnia 2010 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. wyrokiem łącznym z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 852/12 orzekł:

1. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymienione w wyrokach opisanych w pkt 1 i 2 kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył skazanemu A. Z. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. wyroki opisane w pkt 1 i 2 uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym w zakresie kary pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu;
3. na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu A. Z. w sprawie sygn. akt VIII K 1008/10 zatrzymanie w dniu 25 kwietnia 2010 r. oraz faktyczny okres odbywania kary w dniach 16 listopada 2011 r. -15 listopada 2012 r. i w sprawie sygn. akt. IV K 643/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 22 maja 2010 r. – 26 sierpnia 2010 r. oraz faktyczny okres odbywania kary w dniach 20 kwietnia 2011 r. – 16 listopada 2011 r.
4. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ł. kwotę 147, 60 (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
5. zwolnił skazanego A. Z. od obowiązku uiszczania kosztów sądowych w zakresie wydania wyroku łącznego, w całości przenosząc je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyżej wymienionego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zaskarżając go w części dotyczącej wymiaru kary jednocześnie zarzucając rażąco niewspółmierność wymierzonej skazanemu kary łącznej, poprzez jej wymierzenie z zastosowaniem zasady pełnej kumulacji.

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji w wysokości zbliżonej do pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Niezależnie od argumentów podniesionych w apelacji zaskarżone orzeczenie należało uchylić i umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie IV K 643/10 A. Z. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, polegający na kradzieży mienia o łącznej wartości 315,51 złotych. Karę tę skazany odbył w okresie od 22.05.2010 r. do 26.08.2010 r. oraz od 20.04.2011 r. do 16.11.2011 r. Zgodnie z art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy –Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U poz. 1247), która obowiązuje od 9 listopada 2013 r. „jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo stanowi wykroczenie, stosuje się do tego czynu przepisy ustawy, o której mowa w art. 2 niniejszej ustawy, dotyczące przedawnienia wykonania kary oraz zatarcia ukarania”. Powyższa ustawa w art. 2 stanowi między innymi, że wykroczeniem jest czyn polegający na kradzieży rzeczy ruchomej, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. W chwili wejścia w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. minimalne wynagrodzenie stanowiło 1600 złotych, co oznacza, że kradzież mienia o wartości nie przekraczającej 400 złotych stanowi wykroczenie.

Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, że czyn skazanego polegający na kradzieży rzeczy ruchomych o wartości 315,51 złotych podlega powyższej ustawie z dnia 27 września 2013 r. w zakresie określonym w art. 50 ust. 4, bowiem w chwili wejścia w życie tej ustawy skazany już odbył karę pozbawienia wolności i w związku z tym nie podlega ona przekształceniu w trybie art. 50 ust. 1 ustawy na karę aresztu.

Przepis art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. nakazuje stosowanie przepisów ustawy -Kodeks wykroczeń do kwestii dotyczących przedawnienia wykonania kary oraz zatarcia ukarania. Kodeks wykroczeń przewiduje w art. 46 § 1, że ukaranie uważa się za niebyłe po upływie 2 lat od wykonania, darowania lub przedawnienia wykonania kary. W realiach niniejszej sprawy należało zatem stwierdzić, że z dniem 16 listopada 2013 r. nastąpiło zatarcie ukarania A. Z. w sprawie IV K 643/10 Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy. Ta okoliczność uniemożliwia połączenie kary pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem z karą pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie VIII K 1008/10

Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W., co powoduje konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.